

РЕШЕНИЕ

№ 6604

гр. София, 08.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 13.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **12021** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-867/25.10.2021г. по описа на ОДОП С. при ЦУ на НАП от Р. Б. А. с адрес – [населено място], [улица], ет.6, ап.23 срещу издаденият му Ревизионен акт № Р-22221020004937-091-001/02.07.2021г., издаден от Г. И. М.- орган, възложил ревизията и А. А. Н. –ръководител на ревизията, в частта му в която е изменен с Решение № 1501/27.09.2021г.на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП, а именно относно установената отговорност по чл.19 от ДОПК за данък добавена стойност за периода м.11.2017г. и за месец 12.2017г.

Жалбоподателят твърди, че оспореният РА, е неправилен, незаконосъобразен, немотивиран, издаден в нарушение на материалноправните и процесуалноправни норми. Сочи, че не са налице всички кумулативно изискуеми материално-правни предпоставки на чл.19 ал.2 от ДОПК/ в приложимата му редакция/. Подробни съображения в тази насока излага в депозираната жалба. В заключение претендира отмяната на РА и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв.Н., който моли жалбата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Претендира сторените по делото разноски. Представя писмени бележки.

Отвеният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт М., която излага становище за

неоснователност и недоказаност на жалбата. Моли съда да я остави без уважение, като остави в сила оспорения ревизионен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител. Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен на 12.07.2021г. по електронен път на жалбоподателя Р. А.. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 21.07.2021г. и заведена с вх. № 94-Р-209 от 21.07.2021г. по регистъра на ТД на НАП [населено място]/. Решение № 1501/27.09.2021г. на директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е връчено на жалбоподателя след подаване на жалба до АССГ с вх.№ 53-04-867/25.10.2021г., поради което следва да се приеме, че така депозираната жалба е в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020004937-020-001 от 14.08.2020 г., връчена на 27.10.2020 г., издадена от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съгласно Заповед №РД-84-2200-746/12.08.2020 г., е възложено извършването на ревизия на Р. Б. А., в качеството на упълномощено лице на „МАЛАВИКА 3“ ЕООД. Ревизията е за установяване на отговорност на лицето по чл. 19 от ДОПК, за задължения на дружеството по ЗДДС за периода от 01.11.2017 г. до 28.02.2019 г.

Със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221020004937-020-002/25.01.2021 г. и №Р-22221020004937-020-003/25.02.2021, издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /оправомощен, съгласно заповед №РД-01-128/18.02.2020 г., издадена от директора на ТД на НАП С./, е продължен срокът за извършване на ревизията – до 26.03.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020004937-092-001/23.04.2021 г., връчен на 23.04.2021 г. Относно искане за удължаване на срока с вх. №Р-22221020004937-М.-001-И/07.05.2021 г. е издадено Уведомление за удължаване на срока за подаване на възражение срещу РД №Р-22221020004937-РУС-001/07.05.2021 г., съгласно което срокът е удължен до 07.06.2021 г. Срещу констатациите в ревизионния доклад не е подадено писмено възражение на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221020004937-091-001/02.07.2021 г., издаден от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. А. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.-ръководител на ревизията. РА е връчен на 12.07.2021 г. Процесната ревизия е първа за установяване на задължения по чл. 19 от ДОПК за

периодите, посочени в заповедите за възлагане.

С Решението на Директора на Д“ОДОП“ –С. РА установената с РА отговорност по чл. 19 от ДОПК за данък върху добавената стойност за периода м.11.2017 г. в размер на 21 517,51 лв. е определена на 5 700,00 лв., ведно със съответните лихви; установената с РА отговорност по чл. 19 от ДОПК за данък върху добавената стойност за периода м.12.2017 г. в размер на 38 362,85 лв. е определена на 3 600,00 лв., ведно със съответните лихви. Именно тази част е предмет на оспорване в настоящото съдебно производство. В останалата си част РА е отменен с цитираното решение на Директора на ОДОП-С..

Отговорността на Р. Б. А. е ангажирана, в качеството му упълномощено лице на „М. 3“ Е., във връзка с установени задължения на дружеството за данък върху добавената стойност, по подадени справки-декларации за периодите м.11.2017 г. и м.12.2017 г.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Заповедта за възлагане на ревизия № Р-22221020004937-020-001 от 14.08.2020 г., е издадена от М. С. Х. при условията на заместване , в качеството ѝ на заместник на Г. И. М., въз основа на представената Заповед № РД-84-2200-746/12.08.2020г. на Директора на ТД на НАП –С., с която е разпоредено на 14.08.2020г. М. С. – началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“, към дирекция „Контрол“ в ТД на НАП-С. да изпълнява задълженията на Г. М. - началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“, към дирекция „Контрол“ в ТД на НАП-С.. Представена е и Заповед № 10768/12.08.2020г. на Директора на Дирекция „Обслужване“/ Б./, лист 105 от делото, с която на Г. И. М. е разрешен отпуск за 1 ден , а именно за 14.08.2020г.

Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Решение № 1501/27.09.2021г. също е издадено от компетентен орган – зам.директор на Д“ОДОП“ –С., оправомощена съгласно Заповед № ЗЦУ-1891/21.05.2021г. на Изпълнителния директор на НАП, при отсъствие на титуляра Т. Й. Т. да изпълнява правомощията на Директор на ОДОП-С.. Представена е и Заповед № 9365/17.09.2021г. на Изп.директор на НАП, с която на титуляра Т. Й. Т. е разрешено да ползва 1 работен ден отпуск. Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август

2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити.

Издаването на РА след изтичане на 14-дневния срок от приключване на ревизията не е съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не е довело до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Така определеният срок е инструктивен и неспазването му не води до нарушаване на гарантираното от ДОПК право на защита на ревизираното лице.

Отговорността на Р. Б. А. е ангажирана, в качеството му упълномощено лице на „М. 3“ Е., във връзка с установени задължения на дружеството за данък върху добавената стойност, по подадени справки-декларации за периодите м.11.2017 г. и м.12.2017г.

С Протокол са приобщени данни и документи събрани в хода на предходна проверка на лицето, приключила с Протокол №П-22221520032614-073-001 от 15.10.2020 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „МАЛАВИКА 3“ ЕООД и на В. Х. Н. /управител на „МАЛАВИКА 3“ ЕООД/.

По отношение на „Малавика 3“ ЕООД органите по приходите са посочили, че не е извършвана ревизия. Съгласно информация от ИС “Контрол“ е установено, че дружеството има задължения за данък върху добавената стойност по подадени справки-декларации по ЗДДС, съответно по справка –декларация № 22103233562 за периода 01.11.-30.11-2017г. в общ размер на 29 550,68 и по справка –декларация № 22103266834 за данъчен период 01.12.-31.12.2017г. в общ размер на 51 076,89 лева.

При проверка на банковите документи е установено, че от банкова сметка [банкова сметка] /сметка на „МАЛВИКА 3“ ЕООД/, чрез АТМ от Р. Б. А. са теглени суми, подробно описани на стр. 6-7 от РА, като същият е изтеглил парични средства в общ размер на 9 300 лева за данъчни периоди м.11 и м.12.2017г. При проверката на документите не е представена хронология на счетоводна сметка 501 - Каса в лева и

503 - Разплащателна сметка в лева, поради което не е ясно изтеглените суми от Р. Б. А. за какво са използвани.

Ревизиращият екип е посочил, че при извършена проверка в Търговския регистър е установено, че „М. 3“ е с първоначална регистрация от 18.04.2012г. с правна форма ЕООД, управител В. Х. Н.. Единоличен собственик на капитала е „ПРАВОТО“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Р. А. е съдружник с дялово участие от 2 500,00 лв., управител и представляващ на „ПРАВОТО“ ООД, т.е. от 22.02.2011 г. до 10.12.2019 г., когато е извършена промяна в правната форма на „ПРАВОТО“, което от ООД става ЕООД.

Посочено е, че е налице свързаност между „МАЛАВИКА 3“ ЕООД с ревизираното лице Р. Б. А. при учредяването ѝ, т.е. от 18.04.2012 г.

С безсрочно, нотариално заверено на 25.04.2012 г. с рег. №2940 от Н. Л.- нотариус № 536 с район на действие Р.С. С., В. Х. Н., в качеството си на представляващ на „МАЛАВИКА 3“ ЕООД е упълномощил жалбоподателят Р. Б. А., наричан „пълномощник“ на фирмата, с пълномощия да действа от нейно име, да извършва и изпълнява във всяка точка на света всякакви правни действия и да я представлява пред всички лица, организации и учреждения в страната и в чужбина, включително и да извършва разпоредителни действия, а така и следните примерно посочени правни действия, изброяването на които не ограничава извършването на всички останали правни действия. Някой от правата са:

1. Да открива, оперира със и закрива всякакви разплащателни, текущи, депозитни или други банкови сметки, да инкасира, джиросва и подписва чекове, да извършва теглене в брой или преводи, да осъществява всякакви банкови операции, включително чрез електронен достъп и управление на банковите сметки.

2. Да представлява дружеството пред всички държавни и общински органи. Да отговаря на всички въпроси ,свързани със счетоводната и търговска документация на фирмата, да предоставя всички документи на фирмата, да подписва и печата декларации, да прави възражения и да обжалва от името на дружеството РА,НП СВ и др. административни и съдебни актове.

3. Да получава отправените към „МАЛАВИКА 3“ ЕООД покани, съобщения, РА, НП и др., да урежда сключване на договори, участие в търгове, лицензи и пр.

4. Да закупува или придобива по друг начин, както и да продава, заменя, ипотекира, отдава под наем, прехвърля собствеността или сключва сделки с движимо, недвижимо имущество и права от всякакъв вид.

5. Да изисква и събира от всички лица задължения към фирмата всички дългове и парични средства, дължими към момента или в бъдеще, както и да съставя и подписва всички необходими за това разписки и др. документи, с право да приема гаранции и разсрочва дългове, цялостно или частично, при неиздължаване на дългове да предприема съдебни или други , установени със закон действия.

6. Да съставя, сключва и подписва и печата всички договори, споразумения и документи, да представлява пред съд.

Органите по приходите, в частност решаващият орган е достигнал до извода, че по безспорен начин е доказан фактическият състав за реализиране на отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК на Р. Б. А. за задължения за данък върху добавената стойност на „МАЛАВИКА 3“ ЕООД за периода м.11.2017г. и за периода м.12.2017г. досежно изтеглените от жалбоподателя от банковата сметка на дружеството парични средства в размер на 5700 лева за м.11.2017г. и за м.12.2017г.

Органите по приходите са приели, че реалното управление на дружеството е

извършвано от Р. Б. А., в качеството му на упълномощено с всички права по управление и представителство на дружеството. Съгласно предоставените документи от Банка ДСК, в която дружеството е имало открита банкова сметка, банковите операции са извършвани от Р. Б. А..

Установено е, че Р. Б. А. е изтеглил в брой парични средства в размер на 9 300,00 лв. за данъчните периоди м. 11 и м. 12.2017 г., за които в хода на ревизията не са представени доказателства да са използвани за дейността на „МАЛАВИКА 3“ ЕООД.

Непредставянето на хронология на сметка 501 е възпрепятствало ревизиращия екип за проследяване движението на парични средства в брой. Видно от главната книга на сметка 501, са извършвани осчетоводявания, чрез насочване на част от паричните средства към/от сметката на собственика, а не в касата на дружеството, с което е извършено отклоняване на парични средства, което възпрепятства събирането на публичните му задължения.

Органите по приходите са приели, че с отклоняването на парични средства на дружеството и изтегляните в брой от банковата му сметка от Р. Б. А., в качеството му на упълномощено лице, е извършил разпореждане с имуществото на дружеството.

В хода на съдебното производство е допусната до изслушване съдебно –счетоводна експертиза, представени са допълнително писмени доказателства – хронологична ведомост на сметка 501 „каса“ за процесните периоди – м.11 и м.12 2017г., банково извлечение за същия период от банковата сметка на „Малавика 3“ ЕООД, открита в банка „ДСК“

С разпоредбата на чл. 19 ДОПК е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължени за данъци или осигурителни вноски субекти, и съгласно която тези лица носят отговорност за собствените си действия или бездействия, довели до невъзможност за събиране на публични задължения на дружеството. Тъй като отговорността на задълженото лице по чл. 19, ал. 2 от ДОПК е субсидиарна, т. е. дотолкова до колкото в резултат на тези действия се стига до невъзможност за събиране на задълженията на субекта по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, то доказването на обстоятелствата във връзка с ангажиране отговорността на лицата е в тежест на административния орган, което в случая според настоящия съдебен състав не е сторено.

Субект на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК е лице, намиращо се в определена правна връзка със задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК. В приложимата по време редакция на ДОПК /до новелата от ДВ бр. 92 от 2017 г. / възможни субекти на отговорността са управител, член на орган на управление, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2. Основание за отговорността е недобросъвестното извършване на действия, водещи до намаляване на имуществото на задълженото лице, което е причина да останат непогасени задължения за данъци и/или за ЗОВ. Отговорността е за непогасените публични задължения и е до размера на извършените плащания, респ. до размера на намалението на имуществото /срвн. ал. 2 и ал. 4 на чл. 19 ДОПК/.

В конкретния случай, за да бъде ангажирана отговорността на Р. А. от страна

на приходните органи, е прието, че е осъществен фактическият състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК,

При преценка за осъществяване фактическият състав на чл. 19, ал. 2 ДОПК следва да се прецени кумулативното наличие на следните елементи: 1. Субект на отговорността – управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител или пълномощник; 2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК, 3. Действие – извършване на някое от действията, описани в двете точки на нормата. Действието следва да е извършено недобросъвестно; 4. Причинно-следствена връзка – вследствие на това недобросъвестно поведение да не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. 5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, което е в състояние да покрие съществуващите публични задължения. 6. Граници на отговорността – до размера на извършените плащания, респ. до размера на намалението на имуществото по арг. от чл. 19, ал. 4 от ДОПК.

В настоящия случай безспорно установени са единствено следните елементи: Р. А. е субект на отговорност поради това, че е бил търговски пълномощник на задълженото дружество за процесните данъчни периоди, този факт по делото не е спорен; Не се спори и относно обстоятелството, че е налице задължение на лице по чл. 14, т. 1 ДОПК – „Малавика 3“ ЕООД, тъй като дружеството има публични задължения, по подадени от същото справки –декларации по ЗДДС за периода, които не са заплатени. В хода на ревизионното производство е изискана и съответно изпратена служебна бележка № 518-7#2/11.03.2020г. от Началник отдел „Публични вземания“ /приложение 4 от делото, лист 164-170/ е проведено неуспешно производство по събиране на публичните вземания. Установено е, че дружеството не притежава МПС, недвижими имоти и други материални активи. Не са установени и открити банкови сметки, поради което дългът на дружеството е категоризиран като „несъбираем“.

Спорният и пред настоящата съдебна инстанция въпрос се свежда до това извършените от ревизираното лице действия съставляват ли предвидените в чл. 19, ал. 2, т. 1 и т.2, от ДОПК и ако да – налице ли е причинно-следствена връзка между действията му и невъзможността публичните задължения да бъдат събрани от основния длъжник – дружеството, както и дали предприетите разпоредителни действия от жалбоподателя са недобросъвестни.

В ревизионния акт е прието, че се касае за скрито разпределение на печалбата, тъй като не е доказано, че липсващата сума е свързана с осъществяваната от юридическото лице дейност. В решението на директора на Д“ОДОП“ – С., действието, извършено от жалбоподателя – теглене на парични суми в брой от сметката на дружеството „М. 33 ЕООД и неотчитането им в касата на дружеството е отнесено към хипотезата на чл.19 ал.2 т.1 пр.2 от ДОПК, безвъзмездно отчуждаване на имущество на задълженото лице.

Безспорно е, че в качеството си на търговски пълномощник, през м.11.2017г. и

м.12.2017г. жалбоподателят е теглил многократно парични суми от сметката на „Малавика 3“ ЕООД, за които, както в ревизионното производство, така и пред решаващия орган не са представени писмени доказателства, че изтеглените суми са постъпвали в касата на дружеството. Не се спори относно размерът на изтеглените суми и времето, през което са извършени тегления от ATM устройства от жалбоподателя.

В хода на съдебното производство е допуснато изслушване на съдебно –счетоводна експертиза, видно от заключението на която изтеглените средства от Р. А. в общ размер на 9300 лева от банковата сметка на „Малавика 3“ ЕООД в Банка ДСК са документирани и отразени в счетоводството на дружеството, като изтеглени парични средства от банковата сметка на дружеството и постъпили в неговата каса. Вещото лице се е позовало на представени извлечения от хронологична ведомост на сметка 501“Каса“ на дружеството, които са приети като писмени доказателства в проведеното на 13.10.2022г. открито съдебно заседание.

Съдът не кредитира като годни писмени доказателства извлеченията от хронологична ведомост на сметка 501 „Каса“, тъй като по своята същност същите не носят белезите на документ. На тях няма положен подпис, не е ясно и кой е авторът на хронологичната ведомост. Съдът не би могъл да обоснове изводите си на извлечения от счетоводна програма на хронологична сметка 501 и съдържащите се данни в тези извлечения, без да има яснота, относно авторът на счетоводния документ. Ето защо заключението на вещото лице по принцип би могло да бъде обосновано и вярно, в случай, че се основава на частни удостоверителни документи, които носят подписа на техния автор. С оглед на изложеното, съдът прави извод, че дори и в съдебното производство не са събрани годни доказателства, въз основа на които да констатира, че изтеглените парични средства от жалбоподателя са постъпили в касата на дружеството. Предвид това, съдът намира, че изводът на решаващият орган, че се касае за безвъзмездно отчуждаване на имущество на задълженото лице е законосъобразен.

На следващо място, органите по приходите следва да докажат, че предприетите от жалбоподателя действия по теглене на парични суми в брой от банковата сметка на юридическото лице, представляват недоброръководни действия.

Приходните органи са посочили, че ревизираното лице, имайки право и възможност да оперира с банковата сметка на „МАЛАВИКА 3“ ЕООД, е извършило теглене на пари от същата, с които се е распоредило като е препятствало плащането на данъчните задължения. Недоброръководното поведение на Р. Б. А. се състои в това, че от една страна е знаел за формираните данъчни и осигурителни задължения и от друга страна – не е предприел действия за доброволно погасяване на тези задължения. Настоящият съдебен състав, намира, че изводите на ревизиращия екип са незаконосъобразни, като липсват доказателства за недоброръководно поведение на жалбоподателя Р. А..

Добросъвестността винаги е свързана със знанието, а в случая то е относно наличието на възникнали данъчни задължения или такива за ЗОВ. Когато лицето е знаело, че за дружеството възникват данъчни задължения и умишлено е избягнало събирането им, е налице основание да се счита, че същото е действало недобросъвестно.

На първо място задълженията за месец 11.2017г. по ЗДДС, са декларирани със справка –декларация, която е подадена след изтичане на данъчния период м.11.2017г., т.е. през м.12.2017г., съгласно разпоредбите на ЗДДС, за да може да се формира съответния месечен резултат. Тегленията на парични суми общо в размер на 5700 лева са извършени от Р. А. в рамките на м.ноември през различни дни и за различни суми -200 лева, 400 лева, 300 лева. Т.е. когато са извършвани конкретните разпоредителни действия в различни дни и за различни суми през м.11.2017г, жалбоподателят не би могъл да знае, какъв ще е финансовият резултат по ЗДДС на „Малавика 3“ ЕООД преди изтичане на данъчния период м.„ноември“, за да може неговото поведение и в частност посочените разпоредителни действия да се квалифицират като недобросъвестни, с които обективно да се препятства плащане на данъчни задължения. Този извод важи и за извършените от Р. А. разпоредителни действия през месец 12.2017г., тъй като фактическата обстановка е една и съща, единствено изтеглените парични средства са общо в размер на 3 600 лева. Не на последно място отговорността по чл.19 ал.2 от ДОПК по отношение на жалбоподателя е ангажирана за установено задължение по ЗДДС на „Малавика 3“ ЕООД в размер на 3600 лева за същия данъчен период – м.12.2017г.

Органите по приходите не са събрали доказателства, относно обстоятелството кой е съставял и подавал справките –декларации, за да обоснове знание у жалбоподателя за възникналите данъчни задължения. Наличието на пълномощно, не би могло автоматично да доведе до извода, че именно търговският пълномощник е бил ангажиран с подготовка и подаване на справки –декларации по ЗДДС.

Действително, дружеството е декларирало задължения по ЗДДС, които не са заплатени, но разпоредителните действия на търговския пълномощник са извършени преди формиране на данъчния резултат/ подаване на справките –декларации по ЗДДС и възникване на съответното задължение за всеки един от данъчните периоди, както и преди данъчното задължение да стане изискуемо. Чл.19 ал.2 от ДОПК изисква имуществото на задълженото лице да е намалало и по тази причина да не са погасени задължения за данъци. Липсват доказателства и органите по приходите не са събрали такива, които да насочват, че целта на изброените по-горе действия на ревизираното лице е умишлено избягване на плащане на изискуемите данъчни задължения, с което е ощетен фиска.

Не е налице и причинно-следствена връзка – вследствие на недобросъвестно поведение на жалбоподателя да не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски.

Поведението на Р. А. в качеството му на пълномощник в частност предприетите от него разпоредителни действия не биха могли да станат причина за несъбираемост на част от публичните вземания, тъй като реализираните от жалбоподателя разпоредителни действия са осъществени за всеки един от данъчните периоди преди формиране на данъчните задължения по ЗДДС и преди настъпване на тяхната изискуемост.

Предвид всичко изложено, настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт в оспорената му част, макар и издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма е материално незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

При този изход на спора, претендираните от жалбоподателя разноси се явяват основателни. Такива съобразно чл.161 ал.1 от ДОПК се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени в размер на 500 лева, за заплатен депозит за вещо лице.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221020004937-091-001/02.07.2021г., издаден от Г. И. М.- орган, възложил ревизията и А. А. Н. –ръководител на ревизията, в частта му в която е изменен с Решение № 1501/27.09.2021г.на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП, а именно относно установената отговорност по чл.19 от ДОПК за данък добавена стойност за периода м.11.2017г. в размер на 5 700,00 лв., ведно със съответните лихви в размер на 2050,40 лева и за периода м.12.2017 г. в размер на 3 600,00 лв., ведно със съответните лихви в размер на 1264 лева.

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП“ – С. към ЦУ на НАП да заплати на „Р. Б. А. ЕГН [ЕГН] сумата от 500 лева /петстотин лева/ , представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: